

עפ"ת 357/12/14 - ארן בן דוד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 357-12-14 בן דוד נ' מדינת ישראל
ת.ז. פ"ל 3110-07-14
204178313
25 דצמבר 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער ארן בן דוד
נגד מדינת ישראל
המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד עלא קישאווי

ב"כ המשיבה - עו"ד טל בנאי-גת

המערער הופיע

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער, חייל משוחרר זה מקרוב שהשתחרר בינואר 2014, יליד 13.09.1992, הוגש כתב אישום על כך שביום 31.05.14 נהג במחלף השלום בתל-אביב כאשר בבדיקת דם נמצאו בגופו 32 מ"ג אלכוהול ב-100 מ"ל דם.

בשל העובדה שהמערער בן פחות מגיל 24, אזי גם כמות כפי שנמדדה בדמו נחשבת שכרות על-פי פקודת התעבורה.

המערער התייצב בבית המשפט על-פי הזמנתו למענה לכתב האישום ביום 07.09.14, אז הקרא לו כתב האישום ולאחר שהוקרא כתב האישום אמר המערער לבית משפט קמא כהאי לישנה: "**אני מבקש דחייה ומבקש סנגוריה ציבורית**". בית משפט קמא אכן דחה את הדיון, כבקשתו, ליום 23.10.14, אך הקדים להחלטת הדחייה החלטה נפרדת, בה נקבע "**איני מוצאת לנכון למנות סנגור ציבורי בתיק זה**".

בישיבת יום 23.10.14 התייצב המערער בעצמו לבדו, ללא ייצוג משפטי, הודה במיוחס לו, הורשע על-פי הודאתו ונגזר דינו לעונשים שונים, בעיקרם פסילה בפועל ל-24 חודשים בניכוי פסילה מנהלית.

בערעור נטען כי נגרם עיוות דין למערער משום שיש פגם בראיות לכאורה שבתיק המשטרה.

איני סבור שתפקידה של ערכאת הערעור לבחון התיק המשטרתי, אבל מוקשה בעיניי הדחייה החד-משמעית של בקשתו של המערער על-ידי בית משפט קמא, לקבל סנגור ציבורי.

סעיף 18 לחוק הסנגוריה הציבורית, התשנ"ו - 1995, כפי שכתוב בסיפא לכתב האישום כנספח, מאפשר מינוי סנגור ציבורי במקרים מסוימים, בין היתר, על-פי סעיף 18(א)(4) לנאשם שהוא חסר אמצעים בתנאים מסוימים.

בית משפט קמא צריך היה להגיד לו שאין הוא מוצא לנכון למנות לו סנגור ציבורי, אך להפנות אותו לסנגוריה הציבורית שתבחן האם הוא בין הזכאים למינוי סנגור ציבורי.

עסקינן בעבירה חמורה וקשה כאשר העונש הצפוי לעובר אותה אינו קל. כפי שאמר בית המשפט עצמו בפתיח לגזר הדין "הנאשם הודה והורשע בעבירה חמורה ומסוכנת...".

המצב האידיאלי שכל נאשם בכל עבירה יהיה מיוצג על-ידי יודעי הדין. על בית המשפט היה לעודד אותו לקחת ייצוג משפטי ולא למנוע ממנו, אפילו שלא בכוונת מכוון, מחמת חוסר תשומת לב, לנסות לקבל ייצוג וייצוג ציבורי, מקום והוא זכאי לייצוג כזה.

בית משפט קמא, בהחלטתו הקטגורית, שהמערער לא יקבל ייצוג מהסנגוריה הציבורית, ריפה את ידיו גם מלפנות לסנגוריה הציבורית בעצמו, ואפשר שבשל כך המערער לא היה מיוצג, ובנסיבות, הנני סובר שיש לקבל את הערעור, לעשות שימוש בנסיבות המיוחדות של סעיף 153 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, ולבטל את הרשעתו של המערער בדין.

התיק יחזור לבית משפט קמא לדיון מראשיתו.

מאחר והמערער כבר מיוצג ברוב אדיבותו של עו"ד עלא קישאווי, אזי כמובן שאין מקום להפנותו שוב לסנגוריה הציבורית.

**ניתן והודע היום, ג' טבת התשע"ה,
25/12/2014, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידי נופר דוידי